

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரீய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர்	தன்மதிவரு-சித்திரைமீ	இதழ்
7	1921ஆல் ஏப்ரல்மீ	1

உள்ளுறை	பக்கம்.
விநாயகர் தோத்திரம்	1
சிவஞான போதம்	1
தேவாரவைப்புத்தல விளக்கம்	4
வேதாந்தம்	6
சிவபெருமானைப் பித்தன் எனல்	9
இந்துசாதனம்	13
சிவபூசைத் திரட்டு, ஞானசித்தி, ஸ்ரீராமநாத வித்யாலயம்	14
யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை	15
இலங்கையில் சைவபரிபாலனம், மாசி மகம்	16
சமயம்	20

இஃது
தேவகோட்டை

ஸ்ரீமான் மெ. அரு. ரா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்படுபவது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department)
நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராமப்பேட்டை, சென்னை.

1921.

தபாங்குலி உட்பட வருடச்சந்தா தபா ஒன்றரை.

இப்பத்திரிகையின் வருடாரம்பம்.

இப்பத்திரிகை இதுகாறும் வருடந்தோறும் ஜனவரி மாதம் தொடங்கி டிசம்பர் மாதம் வரையில் ஒரு புத்தகமாகுமாறு வெளிவந்தது. ஜனவரி மாதப் பத்திரிகைகள் வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்பட்டன. இது முதல் சித்திரை மாதம் தொடங்கி பங்குனி மாதம் வரையில் ஒரு புத்தகமாகுமாறு வெளிவரும். சித்திரை மாதப் பத்திரிகைகள் வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் 22-வது வருடாந்தக் கூட்டமும்

இராவ்பகதூர் ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல்

செட்டியாரவர்களுடைய

The Saivite Elementary School

என்னும் பாடசாலையின்

எட்டாவது வருடப் பரிசளிப்பும்

இவை சென்னை டெலிகிராப் அப்பாயி நாயுடு வீதியிலுள்ள ஷே பாடசாலையில், நிகழும் துன்மதிஸ்ரூ சித்திரைமீ 19௨ (1921)ஸ்ரூ மேமீ 1௨) ஆதிவாரம் பகல் 3½ மணி தொடங்கி ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., அக்கிராசனம் வகிக்க நடைபெறும். திருக்கூட்டத்தினரும் அபிமானிகளும் வந்து கௌரவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அப்போது நடைபெறுவன :-

1. திருக்கூட்டத்தின் (1920)ஸ்ரூ) 22-வது வருடச் சபாக்கிரந்தமும் வரவு செலவு கணக்கும் அரங்கேற்றல்.
2. பாடசாலைச் சிறுவர்களால் ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்.
3. பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்குப் புத்தகப் பரிசளித்தல்.
4. சமயபோதனை என்னும் விஷயமாக உபநித்யாசங்கள் செய்தல்.
5. அடுத்த வருடத்திற்கு அத்தியட்சர்களை நியமித்தல்.

இங்னம்,

சென்னை,
14—4—21. }

மணி - திருஞானசம்பந்த முதலியார்,
காரியதரிசி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
7

தன்மதிவ்ரு சித்திரைமீ
1921வ்ரு ஏப்ரல்மீ

இதழ்
1

விநாயகர் தோத்திரம்.

“மாவேலை யாலமதையடக்கித்தன்னுண்
மண்டலகமண்டமெலாம் வளர்ந்துதானேர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற்றேன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணையதாகித்
துவேதந் தலைகாண்டற் கரியதாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த
வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம்.”

(இ - ள்.) பெரிய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய ஆலகாலவிஷத்
தைத் தன் கண்டத்துக் குள்ளடக்கி உலகங்கள் அண்டங்க ளெங்
கும் பரவி முற்காலத்தில் ஒரு மூங்கிற்புதரில் தோன்றிய இறைவ
னிடத்தில் திருவவதாரமாகியும், கடப்பம் பூமாலையணிந்த முருகக்
கடவுளுக்குச் சகோதரமாகியும், நிர்மலமான வேதங்களாலுந் திரு
முடியைக் காணுதற்கரிய பொருளாகியும், துன்பமே மிகுத்துள்ள
பிறவியாகிய குற்றம்பொருந்திய வெய்யிலில் அகப்பட்டுக் கொண்
டிருக்கும் அடியேனைத் தன் திருவடியாகிய நிழலில் சேர்த்த யானை
முக விநாயகருக்குப் பத்திசெய்து முத்தியிற் சேர்வாம்.

சிவஞான போதம்.

(முற்றொடர்ச்சி.)

பதினொஞ் சூத்திரம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம் போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

இச்சூத்திரம் சிவப்பேறுகிய பயனைக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) காணுங் கண்ணுக்கு = காட்டக் காண்பதாகிய கண்ணுக்கு — (காண = உருவத்தைக் காணுமாறு) — காட்டி = (பிரிப்பின்றி உடங்கியைந்து நின்று அதற்குக்) காட்டி — (காணும்) உளம்போல் = (தான் காண்கின்ற) ஆன்மாவைப்போல் — (காணும் = அறிவிக்க அறிவதாகிய) — உள்ளத்தை = அவ்வான்மாவுக்கு — காண = விடயத்தை யறியுமாறு — காட்டி = (முதல்வன் பிரிப்பின்றி உடங்கியைந்து நின்று அதனை) அறிவித்து — காண்டலின் = தான் அறிந்து வருதலால் — (அதனை = அவ்வாறு அத்துவிதமாய் நின்று உதவிசெய்துவரும் பெருங்கருணையை) — அயரா அன்பின் = மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பினாலே — அரன் கழல் செலுமே = (ஆன்மா) அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தாதுபூதியைத் தலைப்படும் (எ - று.)

இச்சூத்திரம் காணும் கண்ணுக்குக் (காணக்காட்டிக்) காணும் உளம்போல், காணும் உள்ளத்தைக் காணக் காட்டிக் காண்டலின், (அதனை) அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலுமே — என விரித்துரை செய்யப்பட்டது.

வெகுண்டு வேர்த்தான் என்பது வேர்த்து வெகுண்டான் எனப்படுவது போல், காட்டிக் காண்டல் என்பது கண்டு காட்டல் எனப்பட்டது. அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனை யென்றெடுத்துக்கொள்க. அயரா அன்பு = அயராமையாகிய அன்பு. உள்ளத்திற்கு என்பது உள்ளத்தை யென நின்றது உருபு மயக்கம். அறிவிச்சை செயல்களுள் அறிவின் நிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும், இச்சையின் நிகழ்ச்சியாகிய அன்பும், செயலின் நிகழ்ச்சியாகிய அரன் கழல் செல்லுதலும் முறையே காரண காரியங்களாய் அரன் கழல் செல்லுதலாகிய அவ்வொருள் பொருள்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் “அயராவன்பின் அரன்கழல் செலுமே” என்றார். இதனால் அறிவு இச்சை செயல் ஆகிய இம்மூன்றும் முதல்வனையே விடயித்தல் அறிக.

இச்சூத்திரத்தின் விரிவுரை

காணுங் கண்ணுக்குக் காணக்காட்டிக் காணும் உளம்போல் = ஆன்மாவின் துணையின்றி ஒன்றையும் காணமாட்டாத கண் ஒருருவத்தைக் காணாமிடத்து, ஆன்மபோதமானது கண்ணொளி வேறு தான் வேறு என வேறு காணப்படாது உடனாய்க்

கலந்து நின்று, கண்ணுக்குக் காட்டிய உருவத்தைக் கண் கண்டது என்றும் கண்ணை அதிட்டித்து நின்ற ஆன்மா கண்டது என்றும் பிரித்து அறியப்படாதபடி இருவகைக்காட்சியும் ஒன்றையொன்று விடாமல் அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழும் முறைமைபோல்—காணும் உள்ளத்தைக் காணக் காட்டிக் காண்டலின்=முதல்வன துணையின்றி ஒன்றையும் அறியமாட்டாத ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறியு மிடத்து அம்முதல்வனது சிற்சத்தியானது ஆன்ம சிற்சத்தி வேறு தான்வேறு என்று வேறு காணப்படுமாறின்றி உடனாய்க் கலந்துநிற்க, முதல்வனும் ஆன்மாவில் அவ்வாறு விரவியின்று அறி வித்த விடயத்தை ஆன்மா அறிந்ததென்றும் ஆன்மாவை அதிட்டித்து நின்ற தான் அறிந்தான் என்றும் பிரித்தறியப்படுமாறின்றி இருவகையறியும் ஒன்றையொன்று விடாமல் அத்துவிதமாய் ஒருங்கே விடயித்துச்செல்லுமாறு செய்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத் தம்முத்தி இரண்டினும் ஒரு பெற்றித்தாய உண்மையின்—அதனை அயரா அன்பின் அரண்கமல் செலும்=ஏனையவற்றை யெல்லாம் கைவிட்டு முதல்வனிடத்து ஏகனாகி அவனருளாலல்லது ஒன்றை யுஞ் செய்யாறாய் நின்ற ஆன்மா, முதல்வன் அவ்வாறு அத்துவித மாய் உடனின்றி கருணையான் உபகரித்துவரும் உரிமையை நோக் குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருளின்கட் செல்லும் இச்சை அடங்காது மீதூர்தலின் அவ்விச்சையே தானாக விளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அதுபவிக்கப்பெறும்.

இதனால் அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றும் அம்முதல்வனை ஒருங்கே விடயித்து நிற்குமாறு விளக்கி அதீத நிலையின் இயல்பு கூறியவாறும்.

இச்சுத்திரத்தின் அதிகரணங்கள்.

1-வது—காணும் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போல் காண வுள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டல்.

2-வது—அதனை அயராவன்பி னரண்கமல் செலுமே.

இச்சுத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

1-வது—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரணே அதுப விப்பன்.

2-வது—அரணை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப் போவன்.

இக்குத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

1-வது—ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை உணரும் என்றது—இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றி யமைந்தொன்றையும் விடையியா வாகலான்.

2-வது—இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபா தத்தை அணையும் என்றது—அவன் அந்நியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயன் விளைத்து நின்றலான்.

இக்குத்திரத்தின் உதாரண வேண்பா ஆறு.

முதலாம் அதிகாரணம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போல் காண வுள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டல்.

(இ - ள்.) காட்டக் காண்பதாகிய கண்ணுக்கு உருவத்தைக் காணுமாறு அதனோடு ஒருங்கு கலந்து நின்று காட்டித் தான் காண்கின்ற ஆன்மாவைப்போல், அறிவிக்க அறிவதாகிய அவ்வான்மாவுக்கு விடயத்தை யறியுமாறு அதனோடு ஒருங்கு கலந்து நின்று அறிவித்துத் தான் அறிந்து வருதலால் (எ - று.)

(தொடரும்.)

தேவார வைப்புத்தல விளக்கம்.

(6-வது மலர் 192-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

8 கோண்டல்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிய திருநாட்டுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டத் தண்டத்தி னப்புறத்தாடு மமுதனூர்
தண்டந்தோட்டந் தண்டங்குறை தண்டலையாலங்காடு
கண்டன் முண்டல்கள்குழ் கழிப்பாலை கடற்கரை
கொண்டல்நாட்டுக் கொண்டல் குறுக்கைநாட்டுக் குறுக்கையே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் பிரமதேவனை முருகக்கடவுள் பிரணவங் கேட்டுச் சிறையிட்டது. சிவபெருமான் விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் வேண்ட, சிறைவிடுவிக்கும் பொருட் டெழுந்தருளி குமாரக்கடவு

ளைத் தாரகோபதேசம்கேட்டது. விஷ்ணுவும் அங்கொருபுறத்தி லிருக்கிறார்.

சுவாமிபெயர் - தாரகபரமேசுவர். முருகப்பிரானுடைய தல மாய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் ஓர் ஊர் பக்தகுடி யென்று வழங்குங் காரணம் மற்ற தேவர்களெல்லாம் முருகப் பெருமானை வணங்கிப் பேறடைந்தது.

விஷ்ணு வழிபட்டதால் கொண்டல் வண்ணன்குடி என்றி ருந்த பெயர் நாளடைவில் கொண்டல் வள்ளுவக்குடி என மருவி வழங்குகின்றது. தைப்பூசம் முதலிய புண்ணியவிசேட காலங் களில் அற்புதக் காவடிகள் வருகின்றன. சுவாமிபெயர் - குமாரக் கடவுள். அம்பிகை-தெய்வயானை, வள்ளியம்மை. தீர்த்தம் - சர வணப் பொய்கை.

சீகாழி ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிறங்கி மேற்கே 3½-மைல்

நாங்கூர்.

கந்தாழர்த்தீநாயனார் அருளிய திருநாட்டுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேங்கூரும் திருச்சிற்றம்பலமும் சிராப்பள்ளி பாங்கூரெங்கள் பிரா னுரையுங் கடம்பந்துறை பூங்கூரும் பரமன் பாஞ்சோதி பயிலுமார் நாங்கூர் நாட்டு நாங்கூர் நறையூர் நாட்டு நறையூரே.

இத்தலம் மதங்கரிஷியாச்சிரமம். அவருடைய தவத்தை அழித்தற்பொருட்டு மோகினிபூபங் கொண்டுவந்த விஷ்ணு சங்கு சக்கரத்தோடு அக்கோவிலி லிருக்கிறார். இன்னும் அநேக சிவாலய மிருந்து கிலமாய்ப் போனதாய்த் தெரியவருகிறது. இத்தலத்தில் கீழ்த்திசைநோக்கிய சிவலிங்கத்துக் கெதிரேயுள்ள பலபீடத்தில் முறைப்படி மேற்றிசை நோக்கி யிருக்கும் நந்தியோடு கீழ்த்திசை நோக்கி ஒருநந்தி யிருக்கிறது. திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண் டருளிச்செய்த சேந்தனார் திருவவதாரஞ் செய்தது.

இவர் சிவஞானப் பெருஞ்செல்வம் வாய்ந்து விளங்கிய ஸ்ரீபட் டினத்துப்பிள்ளையார் முக்கிய காரியஸ்தரா யிருந்து, ஷே பிள்ளை யார் துறவு பூணுங்கால் உத்தரவு செய்தபடி அவர் சொத்துக் களைக் கொள்ளையிடுவித்தல் காரணமாகத் தமக்கு அரசனா ல் நேர்ந்த விலங்கும் அப்பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருவருளா லேயே நீங்கப் பெற்றதோடு, அருளுபதேசமும் பெற்று, சிதம் பரத்தே வசித்து, ஸ்ரீ சிற்சபாநாதரையே தம்முடைய அன்புள்ள

களி யமுதுண்ணும் விருந்தாகக்கொண்டும், திருப்பல்லாண்டால் திருத்தேர் தானேவரச்செய்தம் முத்திப்பே றடைந்தவர். இந்நாயனார் செய்த திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஸ்ரீரம்பியாண்டார் நம்பியாரால் ஒன்பதார் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ சிற்சபாநாதர் இவர்பாற் சென்று களியமுதுண்டது ஞாபகமாக, இரதோச்சவத்திற்கு மறுநாளாகிய திருவாதிரை யன்று தெய்வபக்தியுடையார் இப்போதும் களி நைவேத்தியம் செய்தல் வழக்கமாக விருக்கின்றது.—அதுபற்றி

தீருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் தீருக்களிற்றுப்படியாரில்

“அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த வலிழை
யவிழ்ந்த மனத்தா லவிழ்க்க—அவிழ்ந்தசடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பிற்
சேந்தனார் செய்த செயல்.” என அருளினார்.

சுவாமிபெயர் - மதங்கேசரர். அம்பிகை - மையாடுகண்ணி.
தீர்த்தம் - மணிகர்ணிகை.

சீர்காழிரெயில்லே ஸ்டேஷனி லிறங்கித் திருக்கடையூர்
போகிறமார்க்கும் 6-வது மைல்.

(இன்னும் வரும்.)

பு. வே. சுப்பராயமுதலியார்.

வேதாந்தம்.

காரைக்குடி ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

வேதாந்தம் என்பது, வேதசிரசு, வேதமுடி, உபநிஷதம், என்பனவாதி பெயர்களால் வழங்கப்பெறும். இது வேதங்களின் முடிவாகியபொருள் கூறுவதாகும். இவ்வுபநிடதங்கள் நூற்றெட்டு, முப்பத்திரண்டு, பத்து முதனிய பகுதிகளா யுள்ளன. இவை யெல்லாம் மிகுதியும் பதி பசு பாச ரித்தியங் கூறுவனவே யாம். இப்பதி பசு பாசங்கள் பல பரியாய நாமங்களால் வழங்கப் பெறுவன. அவைகளை முன் பின் நோக்கி ஊகித் துண்மையுணர் வார்கள் புத்திமான்கள். சிலர், நாங்கள் வேதாந்திகளென்று சொல்லிக்கொண்டு, வேதாந்தமாகிய உபநிடதங்கள், பதி பசு பாசங்களாகிய சசுவரன் சிவன்செகத்தெல்லாம் பொய்யே பிரமம் ஒன்றேயுள்ளது, நாமே அப்பிரம மென்று கூறுகின்றனவாகவே

பிறர்க்கும் போதிக்கின்றார்கள். இக்கொள்கை உண்மையல்ல வென்பதை, அந்த வேத வேதாந்த மூலமாக விளக்கிக் காட்டினால் அதனை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களாதலால், அங்குள்ள பிரமாணங்கள் சண்டு எடுத்துக் காட்டப்படும். உள்நிட்டுநோக்கி உண்மை தெளிக.

முதலாவதாகிய இருக்கு வேதத்தில் (சு-ம்) மண்டலத்து (கசுச-ம்) சூத்தத்து (உ-ம்) மந்திரம், இரண்டு அழகிய பக்ஷிகள் இஷ்டத்துடன் கூடிக்கொண்டு ஒரே விருக்ஷத்தில் விசிக்கின்றன. அவ்விருண்டு பக்ஷிகளில் ஒன்று, அந்த அரசமரத்தின் இனிய பழத்தைப் புசிக்கின்றது. மற்றொரு பக்ஷியோ, அப்பழத்தைப் புசியாமற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கூறுகின்றது. இதில் இரண்டு பக்ஷிகளென்றது, பரமான்மாவாகிய பதியையும், சீவான்மாவாகிய பசுவையுமே. விருக்ஷமென்றது, சீவர்களுக்குக் கர்மானுகுணமாயுள்ள சரீரத்தையும், பழமென்றது சீவர்களது கர்மானுபவத்தையும் ஒருபக்ஷி புசிக்கின்றதென்றது சீவர்கள் வினைப் பயன்களை யனுபவித்தலையும், ஒருபக்ஷி புசிக்காது பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றதென்றது பரமான்மாவாகிய சிவன் அக்கர்மாதிமலத்திரயங்களைக் கடந்தவன் சர்வசாக்ஷியாய்ச் சர்வபரிபூரணனாயுள்ளவனென்பதையுமே குறித்துவிளக்குகின்றன. இது போலப் பதிபசு பாசங்களின் நித்தியங் கூறுகின்ற வேத வாக்கியங்கள் பற்பலவுள்ளன விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, மேற்கூறிய வாக்கியங்கள் குறிப்பாகத்தானே விளக்குகின்றன என்றால், அதனை விளக்கிக்கூறுகின்ற வசனங்கள் பின்வருவன. ஒரே சரீரமாகிய விருக்ஷத்திலே, புருஷனாகிய சீவான்மா, சுதந்திரமின்மையால் மயங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகிக்கிடக்கின்றான்; அவன் எப்போது பரமான்மாவாகிய ஈசனை அறிந்து அவரதுமகிமைக்குணத்தை (அஷ்டமங்கள திவ்யகுணங்களை) அடைகின்றானோ, அப்போது அத்துன்ப நீங்கினவனாகின்றான் என்று முண்டகோபநிடதம் (ந, க, க) மந்திரங் கூறுகின்றது, ஈண்டுக் காட்டிய இருக்குவேத முண்டகோபநிடத மந்திரங்களினாலே, பரமசிவனாகிய பதியும், சீவனாகிய பசுவும், அவன் மயங்கிக்கிடத்தலால் அறிவமறைக்கும் ஆணவமலமும், அவனுக்குச்சரீரதிகளைக் கொடுத்த மாயாமலமும், அவன் பழத்தை உண்ணாதலாகிய கர்மானுபவத்தைக்கொடுத்த கர்மமலமுமாகிய மும்மல மென்கின்ற பாசமுமாகிய திரிபதார்த்தங்களும் என்றுமுள்ள அநாதி நித்தியங்

களே யென்பது தெளிவாயது. இதனை, ஏகாத்ம வாதிகளாகிய
மாயாவாதிகளு மேற்கொண்டு பாராட்டுகின்ற கைவல்லியமும்,

அச்சவத்தமென் றொருமர மதிலிரண்டரும் பறவைகள் வாழும்
நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின்னும்
மெச்சு மங்கொரு பறவை தின்னாதுதென வியங்கியப் பொருளாக
வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்த வாற்றி வாயே.

என்று விளக்குகின்றது.

இனி, “பின்மனிதன் சிவசாமிய முற்றுப் பிரமான்ந்தத்தை
அனுபவிக்கின்றான்.” என்று கடவல்லி யுபநிடதம். (சு, கச)
லும், “இதுதான் சீவர்களுக்கு உறைவிடம் இது சிவம்” என்று
பிரசினோபநிடதம் (க, க௦)லும் “உனக்கு ஆத்மாவாயுள்ளவர் அந்
தரியாமியாகிய சிவன்” என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் (ரு, எ,
ந, உந) லும்” அறிந்து சிவானந்தம் அனுபவிக்கின்றனன் “அறிந்து
சிவானந்தமனுபவிக்கின்றனன்” என்று பிரசினோபநிடதம் (ந,
கஉ) லும் “ஊரத்தையும் (பாசத்தையும்) (சீவ) ஆன்மாவையும்,
ஆளுபவர் ஏகராகியதேவர்.” (சிவன்) என்று சுவேதாச்சுவதரம்
(க, க௦) லும், “பரமம் அபரமுமாகிய, (சீவப்) பிரமம் (சீவான்மா)
பரப்பிரமம் (பரமான்மா) என்னும் இரண்டும் அறியற்பாலன.”
என்று மைத்ராயணோபநிடதம் (சு, உஉ) லும் “மகிழ் வுடைய
னாய் (சீவான்மாவுக்கு) வேறுகிய சிவபிரானையும், அவரது சர்வஞ்
ஞதாருபத்தையும், எப்போது பார்க்கின்றானோ அப்போது பாசத்
துக்கம் நீங்கினோனாவன், என்று முண்டகோபநிடதம் (க, ந, கஉ)
லும், சுவேதாச்சுவதரம் (ச, எ) லும் சீவான்மாக்கள் பல்வென்
பது விளங்கச் “சர்வாத்மாக்களிலும்” என்று சாந்தோக்கியோப
நிடதம் (ரு, க, கஅ) லும், (சீவ) ஆன்மாவிலே பரம ஆன்மாவைப்
பார்க்கின்றனன் என்று பிருகதாரணியம் (சு, ச, உந) லும் (சீவ)
“ஆன்மாவில் இருப்பவராக அவரை (சிவபிரானை) எந்தப்பெரி
யோர் பார்க்கின்றாரோ அவர்களுக்கே ஆனந்தம், பிறர்க்கில்லை.”
என்று கடவல்லி (ரு, கந) லும் சுவேதாச்சுவதரம் (சு, கஉ) லும்
கூறுகின்ற உண்மைகளை உற்று நோக்குமிடத்துப் பதிபசு பாசங்
கள் உள்பொருள்களென்றே பரிஷ்காரமாக விளங்குகின்றன.
மேலும், கசத்தியத்தின் சத்தியம்” என்றும், (சிவபிரானாகிய
பதிப்பொருள்) “நித்திய பதார்த்தங்களாகிய (பதிபசு பாசங்
களுள்ளே) நித்தியர் “என்றும் சேதனபதார்த்தங்களாகிய (பதி
விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் சேதனப்பொருள்க

ளுள்ளேசேதனர் என்றும் "பிரதானம் ஆன்மா என்னுமிரண்டுக்
கும் பதியாகிய குணங்களையுடைய ஈசரென்றும், இந்தப்பசுக்களைப்
பதியாகிய (சிவபிரான்) ஆளுகிறார் என்றும், பிருகதாரணியம் கட
வல்லி. சுவேதாச்சுவதரம் முதலிய உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன,
இங்ஙனமாகவும் இவை மூன்றும் (சீவன் ஈசரன்செகம் மூன்றும்)
அறித்தியங்களேயென்றும் பிரமம் ஒன்றே நித்தியமென்றும் நாமே
அப்பிரமமென்றுங் கூறுகின்றவர்களை அகம் பிரமவாதிகள்,
ஏகாத்மவாதிகள், மாயாவாதிகளென்று கூறுதல் பொருத்தமே
யன்றி வேதாந்திகளென்பது பொருந்தமா? வேதாந்தங்களாகிய
உபநிடதங்கள் திரிபதார்த்தங்கள் உண்டென்றேகூற, நேர் விரோத
மாக அவை யில்லை யென்பவர்கள் அவ்வேதாந்த விரோதிகளே
யன்றி வேதாந்திகளாகார்களென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா?

சீவன் ஈசரன் செகத்தெல்லாம் (கற்பிதமே) பொய்யே என்
றுஞ் சில வேதாந்தங்கள் கூறுதலால் அவற்றை மேற் கொண்ட
எங்களை வேதாந்திகளென்னத் தடையில்லை யென்பராகில், பொய்
யென்றுகூறும் அவ்வேதாந்தங்களைத் திரிபதார்த்த நித்தியங்கூறும்
வேதாந்தங்களுடன் வைத்து அவைகள் பொய்யென்று கூறுதற்
குரிய காரணங்களை யுள்ளிட்டு நோக்குமிடத்து பொய்யென்பன
வெல்லாம் பொய்யாயடங்க மெய்யென்பனவே மெய்யாய் நின்
றுண்மைசாதிக்குமென்க.

(இன்னும் வரும்.)

சிவபெருமானைப் பித்தன் எனல்.

சிவபெருமானுக்குப் பித்தன் என்னும் திருநாமம் எப்படி
வந்தது என்பதை உணராமலே பலர் பலவிதமாக அப்பெயருக்குப்
பொருளுரைப்பர். புறச்சமயிகள் அப்பெயரைக் கொண்டு அவரை
இகழ்வர். சைவருள் பலர் அவர் யோகியாயிருந்து உயிர்களுக்கு
யோகமுத்தி உதவுவாராதலினாலும்,

ஞாலமதின் ஞானரிட்டையுடையோருக்கு

நன்மை யொடு தீமையில்லை நாடுவ தொன்றில்லைச்

சீலமில்லைத் தவமில்லை விரதமோடாச்சிரமச்

செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்த மலமில்லைக்

கோலமில்லைப் புலனில்லைக் கரணமில்லைக்

குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமுமில்லைப்

பாலருட னுன்மத்தர் பசாசர் குண மருவீப்

பாடலினோடாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

என்று சிவஞான சித்தியாரிற் கூறியவாறு, ஞானநிட்டை யுடையவர்கள் பாலர் போலவும் பித்தர் போலவும் பேயர் போலவும் இருப்பராதலாலும், அவருடைய யோகரூபத்தை நோக்கிப் பித்தனைனப்படுவர் என்பர்.

அவர் தம்மைப் பித்தாவென்று பாடுமாறு சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு அடி யெடுத்துக் கொடுத்தமையாலும், நாயனரும் அவ்வண்ணமே தோத்திரம் செய்தமையாலும் அவருக்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்றென்று கருதுவோரும் உளர்.

ஞான நிட்டையுடையோர் மானிட சரீரம் பெற்றிருந்தும், அச்சரீரத்தோடு தொடர்பின்றி அருள் வசப்பட்டிருப்பாராதலினால், அவர்கள் செய்யும் செய்கைகள் உலகினர்க்குப் பாலர் பித்தர் முதலியோர் செய்கைகளாகக் காணப்படுதல் கூடும். இறைவனார் என்றும் தம்வயத்தராதலினாலும், அவர் கொள்ளும் வடிவங்கள் அருட்டிருமேனிகளாதலாலும், அவர் யோகரூபங் கொண்டருளுமிடத்துத் தம் வயமழிந்து பாலர் உன்மத்தர் முதலியோர் குணங்களை மருவுவாரல்லர், ஆயினும், அவர் கொண்டருளும் வடிவங்களுக்கேற்ப நடித்தலும் கூடுமாதலாலும், இலக்கணையாலும் அவர் பித்தன் எனப்படுவர் என்ப.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனரேயன்றி அவருக்கு முன்னிருந்த நாயன் மார்க்களும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் இறைவனரைப் பல முறைப் பித்தன் என்று தோத்திரம் செய்திருப்பதனால், அப்பெயருக்குக் காரணம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தேவாரம் என்று கருதுவது அறியாமையின் பாலதாம்.

இனி, பித்தன் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறந்த பொருள் தான் யாதோவெனில் கூறுவாம். பித்தன் என்பது உலகினரை நோக்க அறிவிழந்தவன் என்றும் இறைவரை நோக்க அருள் வசப்பட்டவன் என்றும் பொருள் தரும். “பெற்ற மனம்பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு” என்னும் பழமொழியின்படி தாயானவன் தன் குழந்தை மீது வைத்த அன்பு மிகுதியால் அதனிடத்தில் பித்துடையளாகின்றான். அவ்வாறே இறைவனாரும் உயிர்களின் மீது வைத்த கருணை மிகுதியால் பித்துடையவராயிருக்கின்றார். தாயானவன் தன் குழந்தை தன் சொல் வழிவராமல் தன்னை விட்டு விலகிச் சென்று எவ்வளவு தீங்குகள் புரியினும், அதன்மீது வைத்த

பாசப்பித்தால் அதன் குற்றங்களைக் கருதாது அதற்கு இதமே செய்ய விரைவது போல், இறைவனார், தமக்கென யாதொரு உருவும் பெயரும் தொழிலும் இல்லாதிருந்தும், உயிர்கள் மீது வைத்த கருணை மேலீட்டினால், “பானினைந்துட்டுந் தாயினுஞ் சாஸ்ப்பரிந்து” அவைகள் ஆணவமல வசப்பட்டுத் துன்புறுவதற்கிரங்கி, பலவகைப்பட்ட உருவமும் பெயரும் தொழிலும் தாங்கி, அவைகளுக்குப் பலவகைப்பட்ட தனுகரணபுவன போசங்களைக் கொடுத்து, அவ்வாணவமல வலியை யடக்கித் தமது திருவடியின்பத்தைத் தரவேண்டி இடைவிடாது உபகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இவ்வாறு அவர் உபகரித்துக் கொண்டிருந்தும் உயிர்கள் அவரை மறந்து ஆணவமல வசப்பட்டு ஐம்புல வேடரோடு கூடி அழிகின்றன. இப்படி உயிர்கள் பலகாலும் தம்மை விட்டு விலகித் தீ நெறியிற்சென்று நாகத்தில் வீழ்வதற்கு இறைவனார் பலகாலும் இரங்கி, அவைகள் செய்யும் நல்வினை தீவினைகளுக் கேற்றவாறு அறக்கருணையும் மறக்கருணையும் புரிந்து இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் உண்டாகுமாறு செய்தருளி, கடைசியாகத் தமது பரமானந்தப் பதமலர் நீழலிற் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றார். இவ்வாறு இறைவனார் அருள்முந்துறுத்த ஐந் தொழிலியற்றிச் சர்வான் மாக்களுக்கும் உபகரித்தல் மாத்திரமன்றி, தம்மோடு ஒத்துச்சென்று தம் திருவடியின்பத்தைப் பெற முயலும் அடியவர்களுக்குப் பெரும் பித்தராய் எளியரின் எளிய ராகின்றனர்.

தீருவாநூர் நான்மணி மாலை.

மாழுகி றவழு மணிமதிற் கமலைப்
பெம்மா னருமைப் பெருமா ளாயினும்
ஊனுண் வாழ்க்கைக் கானவர் குரிசில்
செஞ்சிலை சுமந்த கருமுகி லேய்ப்ப
உண்டுமிழ் தீநீ ருவந்தன ராடியும்
விருப்படி கொண்ட மிச்சிலுண் மிசைந்துஞ்
செருப்படிக் கடிகள் செம்மார்திருந்தும்
தொல்புகழ் விசயன் வில்லடி பொறுத்தும்
அருந்தமிழ் வழுதி பிரம்படிக் குவந்தும்
நள்ளிருள் யாமத்து நாவலர் பெருமான்
தள்ளாக் காத றணித்தற் கம்ம
பரவை வாய்தலிற் பதமலர் சேப்ப
ஒருகா லல்ல விருகா னடந்தும்

எளியரி னெளிய ராயினர்

அளியர் போலு மன்பர்க டமக்கே.

சிவபெருமானை யடையும் உயிர்கள் அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம் பெறுகின்றன. உயிர்களாற் சிவபெருமான் பெறுவதே தான் ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறிருந்தும், சிவபெருமான் மண்சுமந்தும், பிரம்படி பட்டும், தூது சென்றும் அன்பர்களை யாட் கொண்டனர் எனில் அவரைப் பித்தனென்று கூறுவது அதிசயமாமோ.

தீநவாசகம்.

பித்தனென் றெனையுலகவர் பகர்வதோர் காரணமிது கேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் றிருவருட்குடிமுபாயம் தறியாமே
செத்துப் போயரு நாகிடை வீழ்வதற் கொருப்படுகின்றேனை
அத்தனாண்டு தன்னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே.

(இ-ள்) சிவபெருமானை உலகவர் பித்தன் என்று கூறுவதற்குக் காரணம் யாதெனில் நான் சொல்லுகின்றேன். இதைக் கேளுங்கள். சிவபெருமான் எனக்கு ஓயாது உபிகரித்து வரவும் நான் அவரோடு ஒத்துச்சென்று அவருளைப்பெருமல் அவரை விட்டு விலகித் தீநெறிசென்று வீணே இறந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து அழிய முயன்றேன். அப்படி அழிய விருந்த வென்னையும் ஆட் கொண்டருளியதுமன்றி எனக்காக மண்சுமந்தார், பிரம்படிபட்டார், என்பாடல்களைத் தமது திருக்கரத்தால் எழுதினார். இவ் வதிசயங்களை நாம் அவரிடத்தில் கண்டோமாதலால், அவரை உலகத்தவர் பித்தனென்று கூறுவது அதிசயமாமோ? ” (எ-று)

இத்தமிழ்வேதப் பனுவலில் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளே பித்தன் என்னும் பெயருக்குக் காரணம் காட்டியிருத்தல் அறிக. இச்செய்யுளில் “எனை” என்பதற்கு “யாது” என்று பொருள் கூறி மேலே கூறியவாறு பொருளுரைக்காமல் “என்னை” என்று பொருள் கூறுவோரும் பலர் உளர்.

“பிட்டுநேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும்பித்தனே” என்னுந் திருவாசகத்தாலும் இதனை உணரலாகும்.

சிவபெருமான் விருத்த வேதியர் வடிவங்கொண்டு தம்மையாட்கொள்ள வந்தது தெரியாமல் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவரை முதலில் பித்தன் என்று எகினார். சிவபெருமான் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் “பித்தனுமாகப் பின்னும் பேயனுமாக நீயின் — நெத்தனைத் தீங்கு சொன்னாயாது மற்றவற்றானேன்” என்கூறி

வல்வழக்கிட்டுத் தம்மை யாட்கொண்டமையை யறிந்த பிறகு நாயனார் அவருடைய அருட்பெரும்பித்தை யெண்ணி யெண்ணி அகங்குழைந்து மெய்யரும்பி “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே அருளாளா” என்று புகழ்ந்தருளினார். “முன்னே அவருடைய தகாத வழக்கினால் கோபங்கொண்டு பித்தாவென்று வைதவர், பின்னால்” அப்பெயரைக் கொண்டே தோத்திரஞ் செய்தது அவருடைய அருட்பெரும்பித்தை உலகினர்க்கு அறிவிக்கவேண்டியேயாம். இதனைக் “கொத்தார் மலர்க்குழாலொரு கூறுயடியவர் பால் — மெய்த்தாயினுமினியானைப் பவ்வியனாவல் பெருமான் — பித்தா பிறை சூடி எனப்பெரிதாந்திருப்பதிகம் — இத்தாரணி முதலாவுல கெல்லாமுய வெடுத்தார்” என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளால் அறியலாகும். இதில் தாய்க்குத் தன் குழந்தை யிடத்திலிருக்கும் பாசப்பித்திலும், இறைவனுக்கு அடியவ ரிடத்திலிருக்கும் அருட்பித்து அதிகமாதலினால் தம்மை வல் வழக் கிட்டு ஆட்கொண்டருளினார் என்பதனை நோக்கியே “பித்தா பிறை சூடி” எனும் பெரிதாந்திருப்பதிகம் பாடியருளினாரென்றார் சேக் கிழார் சுவாமிகளும்.

இவ்வாறு சிவபெருமான் நம்மீது பெரும்பித்துடையராயிருக்கவும் நம்மவர்கள் அவரை மறந்திருப்பதோடு, உலகமையலில் ஆழ்ந்து அவர் கூறியருளிய சைவசமய நெறியைப் பாதுகாவர மலும், அவருட் செயல்களை விளக்கும் இச்சைவப் பத்திரிகையை ஆதரிக்க மனமில்லாமலும் இருப்பது என்ன அதிகசயம்! அந்தோ என்ன கொடுமை!!

இந்து சாதனம்.

இந்து சாதனம் எனப்பெயரிய பத்திரிகையொன்று மாத மிரு முறையாக யாழ்ப்பாணத்தில் 32 வருடங்களாக நடைபெற்று வருகின்றது. இது வர்த்தமானப் பத்திரிகையாயிருந்தும் இதில் வெளிவரும் அருமை வாய்ந்த சைவசித்தாந்த வியாசங்களை நோக்கச் சிறந்த சைவப்பத்திரிகையே இதுவென மதிக்கற்பாலதாயிருக்கிறது. இதிலிருந்து எடுத்து நம் சைவப்பத்திரிகையில் அடிக்கடி பிரசுரித்து வரும் விடயங்களினால் சைவ உலகத்திற்கு “இந்து சாதனம்” செய்து வரும் நன்மைகளை யூகித்தறியலாகும். இப்பத்திரிகை வேண்டுவோர் “யாழ்ப்பாணம், வண்ணார் பண்ணை, “இந்து சாதனம்” மாணேஜர், Jaffna” என்னும் விலாசத்திற்கு எழுதுக.

சிவபூசைத் திரட்டு.

இது சிவபூசை செய்கிறவர்களுடைய உபயோகத்திற்காக ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் எழுதி வைத்திருந்த ஏட்டின்படி யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையாரால் நூதனமாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. இதில் சிவபூசா காலத்தில் செய்யப்படுகிற கிரியைகள் தோறும் ஒதற்பாலனவாகிய தோத்திரங்களாக 110 செய்யுட்கள் வரையில் தேவர மாதித் திருமுறைகளினின்றும் திரட்டப்பட்டுள்ளன. இதுவும் ஸ்ரீ “இந்து சாதனம்” மாணேஜரவர்களிடம் கிடைக்கும்.

ஞானசித்தி.

ஞானசித்தி எனப்பெயரிய இவ்வரிய சைவப்பத்திரிகை யாழ்ப்பாணத்தில் 1908-ஆம் பிப்ரவரிமீ தொடங்கி மாத மிருமுறையாக வித்வான் சி. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப்பட்டு வந்தது.

இவர் தமது காலத்திற் பெரும்பான்மையை இந்தியாவிற் செய்த சமய பரிபாலன முயற்சிகளிலேயே கழித்தார். பின் சிலகாலம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இப்பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்தார். அதன் பின் தேவகோட்டையில் சிவாகம சிந்தாந்த போதகாசிரியராயிருந்து 1919-ஆம் அக்டோபர்மீ 31-உ சிவபத மடைந்தார். இவரால் வெளியிடப்பட்ட மாணிக்கம்போன்ற வியாசங்கள் பல இனி நம் சைவப்பத்திரிகையிலும் பிரசுரிக்கப்படும். அவற்றால் இப்பெரியார் சைவ வளர்ச்சியின் பொருட்டு எவ்வளவு பாடுபட்டாரென்பது நன்கு விளங்கும்.

ஸ்ரீராமநாத வித்யாலயம்.

இது இலங்கைத் தீவிலுள்ள மிகப்பெரியதொரு பெருமை வாய்ந்த பெண் பாடசாலை. இதில் வாசிக்கும் பெண்களின் வழி பாட்டின் பொருட்டுச் சிவாலயமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவாலயத்தில் அருச்சுணை செய்யவும், மாலை கட்டவும், நந்தனவனமும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டித வகுப்புவுரையில் வகுப்புகள் வைத்துக் கம்பராயணம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, காஞ்சிப்புராணம், வில்லிபுத்தூரர் மகாபாரதம் முதலிய பண்டைத் தமிழ்க்காவியங்களும், நன்னூல், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலிய இலக்கண நூல்களும், தர்ம சாஸ்திரங்களும், தேவாரத்திருமுறைகளும்,

சைவ சாஸ்திரங்களும் முறைப்படி கற்பிக்கப்படுகின்றன. மாணாக்கர்கள் தினந்தோறும் காலைலும் மாலைலும் 6½-மணி தொடங்கி 7-மணி வரையில் ஆலய வழிபாடு செய்கின்றார்கள். சிலர் திருவலகிடுவர், சிலர் பூக்கொய்வர், சிலர் மாலை தொடுப்பர், சிலர் சந்தனமிழைப்பர், சிலர் தீபமேற்றுவர், சிலர் தூபமிடுவர். ஆராதனை காலத்தில் இசைக்கருவிகளுடன் தமிழ்வேத பாராயணஞ் செய்வர். இப்பாடசாலையின் பொருட்டு வருடந்தோறும் 15,000 ரூபாவரையில் செலவாகிறதாம். இதில் மாணாக்கர்களும் அரசாட்சியாரும் கொடுக்கும் தொகை ரூபா 5500 பேராக, மிகுதியாக உள்ள 9500 ரூபாவும் வித்தியாலய கர்த்தராகிய கௌரவம் பொருந்திய இராமநாதன் துரையாங்கனாற் கொடுக்கப்படுகின்றதாம். இவரன்றோ உண்மைச் சைவப்பெருந்திருவாளர். இவர் மாதிரியைப் பின்பற்றி மடாதிபதிகள், நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்கள் முதலியோர் பாடசாலைகள் வைத்துச் சைவபரிபாலனம் செய்யும் நாள் எந்நாளோ!

யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபை.

சென்னை இராஜதானியில் பெயரளவாயிருக்கும் பல சைவ சபைகளைப் போலன்றி சைவ சமய வளர்ச்சியினிமித்தம் உண்மையாய் உழைத்து வருஞ் சபைகள் பல இலங்கைத் தீவில் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையும் ஒன்றும். இச்சபையார் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மாதிரியைப் பின்பற்றி முதற்பால் பாடம், முதல் ஆறும்பால் பாடம் வரையில் இயற்றியதன்றி, ஆங்கில பாடசாலைகளில் எட்டாம் வகுப்பிலும் பயிலக் கூடியதாக கலாமஞ்சரி என்னும் நூலும், சோமவார விரதமான்மியம் முதலிய பல நூல்களும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் அச்சிட்ட நூல்களை ஷே “இந்து சாதனம்” மானேஜர் மூலமாகப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடும்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பருந்தித்துறை ஸ்ரீமான் சு. சிவபாத கந்தரம் பிள்ளை B. A. அவர்கள் சிறுவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு “சைவபோதம் முதற் புத்தகமும், இரண்டாம்” புத்தகமும் என்னும் அருமையான நூல்களியற்றியதோடு, சைவ லகுலேகம் என்னும் துணுப்பத்திரிகைகள் வாயிலாக பல அரிய விவரங்கள் வெளியிடுகின்றார்கள்.

இலங்கையில் சைவ பரிபாலனம்.

ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலரவர்கள் திருவவதாரஞ் செய்த விசேடத்தால், அவர் மாதிரியைப் பின்பற்றி இலங்கையிலுள்ளார் பலர் பல வழிகளில் சைவ சமய பரிபாலனஞ் செய்து வருவது அத்தீவு செய்த புண்ணியப் பயன் போலும். சென்னை மாகாணத்தார் அவ்வாறு செய்யாதிருப்பதோடு யாழ்ப்பாணத்து வித்வான்கள் சிலர் இவ்விடம் வந்து நாவலர் பேரை மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு பொருள் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு வீணை கழிப்பது சென்னை மாகாணம் செய்த பாவத்தின் விளைவு போலும்.

மாசி மகம்.

(இந்து சாதனப் பிரகாரம்.)

மாசி மகம் என்பது, மாசி மாசத்தின் கண்ணே வருகின்ற பூரணையோடு சம்பந்தமாய் மக நக்ஷத்திர புண்ணிய தினமாம். இத்தினத்திலே, சும்பகோணம், வேதாரணியம், திருமயிலாப்பூர் முதலிய சிவக்ஷேத்திரங்களிலே சிவபெருமானுக்குத் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். பன்னிரண்டு வருடத்துக் கொருமுறை வருவதனையே மகா மகமென்று கூறுப. இது சும்பகோணத்திலே அதி விசித்தமென்பர். அதனை ; “கங்கைமா மகந்தோறும் வந்து வந்து தற்படிந்தோர் விட்டுப், போமகம் போகமுற்கும் புனிதனீர்ப்பதி” என்பதனாலும், ஸ்தலமான்மியத்தானும் அறிக.

இனி, “மடலார்ந்ததெங்கின் மயிலையார்மாசிக், கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரமமரந்தா, னடலானே ஞாரு மடிகளடி பரவி, நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்னும் ஆளுடைய பிள்ளை திருவாக்கானும் அது விசித்தமுடையதென்பது உரைப்படும்.

இனி, இது விசித்தமுடைய தென்பதற்குக் காரணங் கூறுதும் :— தேவமானத்தானே தை முதலிய ஆறு மாசங்களும் உத்தராயணமாகிய பகலாகவும், ஆடி முதலிய ஆறு மாசங்களும் தக்ஷிணாயணமாகிய இரவாகவுங்கூறலான், அப்பகலினும் இரவினும் உள்ள அவ் வறுவகையானாய் பன்னிரு மாசங்களும் பன்னிரீராசிகளாய் முகூர்த்தங்களாயமையும் எனவும், அவை பூசமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “புஷ்யம்” எனப்பெயரிய தைமாசத்தினும்,

மகமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “மாகம்” எனப் பெயரிய மாசி மாசத்தினும், உத்திரமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “பாற்குணம்” எனப் பெயரிய பங்குனிமாசத்தினும், சித்திரையும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “சைத்திரம்” எனப் பெயரிய சித்திரை மாசத்தினும், விசாகமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “வைசாகம்” எனப் பெயரிய வைகாசி மாசத்தினும், கேட்டையும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “ஜேஷ்டம்” எனப் பெயரிய ஆனி மாசத்தினும், பூரட்டமும் உத்திராட்டமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “ஆஷாடம்” எனப் பெயரிய ஆடி மாசத்தினும், திருவோணமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “சிரவணம்” எனப் பெயரிய ஆவணி மாசத்தினும், பூரட்டாதியும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “பாத்திரபதம்” எனப் பெயரிய புரட்டாதி மாசத்தினும், அச்சுவினியும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “ஆஸ்வினம்” எனப் பெயரிய ஐப்பசிமாசத்தினும், கார்த்திகையும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையிற் “கிருத்திகா” எனப் பெயரிய கார்த்திகை மாசத்தினும், மிருகசீரிடமும் பூரணையும் சம்பந்தமாயினமையின் “மார்க்க சிர்ஷம்” எனப் பெயரிய மார்கழி மாசத்தினும் வரும் பூரணைகளோடு சம்பந்தமான இந்நகூத்திரங்களாற் பன்னிரண்டு விசிப்டமான காலங்களாகு மெனவுமறிக.

இனி, தவம் மானசம் வாசிகம் காயிகம் எனமூவகைப்படும். அவற்றுள் மானசமாவது வாய்மை, இரக்கம், பொறை, ஐம்பொறியடக்கல், சிவத்தியானம், தருமதானங்களிலே சிந்தைவைத்தல் முதலியனவாம். வாசிகமாவது பஞ்சாக்ஷரசெபம், சதருத்திரபராயணம், தோத்திரம், தருமங்களை எடுத்துச் சொல்லுதல் முதலியனவாம். காயிகங்களாவன: சிவனைப்புகுத்தல், சிவாலயங்களை வலஞ் செய்து வணங்குதல், சிவஸ்தலங்களுக்குச் சென்று வணங்குதல், ஆங்காங்கு திருப்பணிகளை நிறைவேற்றல், சிவதீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்தல் முதலியனவாம். இம்மூவகைத் தவங்களுள் காயிகங்களே சிறந்தன. அவைகளுள் தீர்த்தயாத்திரைகள் சிறந்தன. அவைகளுள் கங்கைமுதலிய நதிகளிலே தீர்த்தமாடுதல் சிறந்தது. அந்நதிகளிலே தனித்தனியேபோய்த் தீர்த்தமாடுதல் அரிது. அந்நதிகளெல்லாம் வந்து சமுத்திரத்திலே நிறைதலினால் சமுத்திரத்திலே தீர்த்தமாடுதல் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தது. இக்கருத்துப்பற்றியே : திருஞான சம்பந்த மூர்த்திராயனாரும்

“மாசிக் கடலாட்டுக் காணாதே பேசதியோ பூம்பாவாய்” என்ற நுளிச்செய்தனர். இம்மூன்றும் தக்கனாற் செய்ய பெற்றமை பின் வருவனவற்றாற் பெறப்படும்.

பிரமதேவர் ஓர் நாள், சத்தியவுலகத்திலுள்ள கோயிலிலே முனிவர்களும் தேவர்களும் தம்முடைய புதல்வர்களும் பக்கங்களிற்றுதிக்க வீற்றிருந்தார். அப்பொழுது, அவர் படைப்புத் தொழில் செய்யும்படி முன்னுளிற் பெற்ற பத்துப் புதல்வர்களுள், புத்தியிற் சிறந்த மூத்த குமாரனாகிய தக்கனென்பவன் முன் செய்த தவவலியால் அப்பிரமாவை நோக்கி, “என் பிதாவே, தேவர்களில் முதல்வராகியும், ஞானத்திற் நலைவராகியும், மும்மூர்த்திகளில் உயர்ந்தோராகியும், அழிவில்லாதவராகியும், உயிர்க்குயிராகியும் உள்ள முழுமுதற் கடவுள் இன்னார் என்பதை அடியேன் அறியும்படி சொல்லியருளும்” என்று வினாவினான். அதனைப் பிரமாதேவன், “மகனே நீ வினாவிய இது நன்று. சொல்வேன் கேள்: விட்டுணுவும் யானும் அந்நாளில் ‘நாமே பரம்பொருள்’ என்று தருக்குற்றுப் போர் செய்தபொழுது சோதிசொருபமாயெழுந்து வானுலகத்தில் உயர்ந்த சிவபெருமான் ஒருவரே எல்லார்க்கும் மேலாய கடவுள். இதனை நீ தெளிவாய்” என்று கூறினார். அதனைக்கேட்ட தக்கன் “முத்தொழில்களிலும் முதற்றொழில்களாகிய சிருட்டி, திதிகளைச் செய்யும் நீவிரிவருளும் கடவுளரல்லவாக, இறுதியதாகிய சங்காரத்தைச் செய்யும் பரமசிவன் உங்களுக்கிறைவராயிருக்குந்தன்மை என்னை? என் மன மயக்கந்திரும்படி சொல்லியருளும்” என்றான். சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் அவருடைய உண்மை நிலையை யறிந்த பிரமதேவர் அதனைக் கேட்டு, “தக்கனே, முன்னே நீ வேதங்களைக் கசடறக்கற்று உண்மைப் பொருள் தெரிந்தவாறு நன்று நன்று!” என்று சிரித்து, “மைந்தனே, ‘இறுதித் தொழிலாகிய சங்காரத்தைச் செய்யும் சிவபெருமானைப் பரம்பொருள் எனக் கொள்ளுந்தன்மை என்னை’ என்று வினாவினாய்; பிரம விட்டுணுக்களாகிய எங்களையும் தேவர்களையும் மற்றை உயிர்களையும் ஈற்றிற் சங்கரிப்பவர் அச்சிவபெருமான் என்றால், நம்மையெல்லாம் முன்னர்ச் சிருட்டித்தவரும் அவரேயன்றோ! சங்கார காலத்தில் ஒருவராய், சிவராசிகளை முன்பு தோற்றியவரே ஒடுங்கச் செய்து, தாம் அனிகாரியாயிருந்து, மீட்டும் அன்னையும் அத்தனுமாய் அவ்வுயிர்களுக்கேற்ற தனுகரணதிகளைக் கொடுத்திருக்கின்ற பரமசிவனுடைய செய்

கைமுழுதும் எத்தன்மையதென்று சொல்லற்பாலதோ! விட்டுணுவையும் என்னையும் முறையே தம்முடைய இடப்புயத்தினின்றும் வலப்புயத்தினின்றும் உண்டாக்கி, திதி சிருட்டியாகிய தொழில்களையுந் தந்து, 'யாமும் உங்கண்மாட்டு இருக்கின்றோம்' என்று எம்முயிர்க்குயிராய் நின்று, அந்தப் பரமசிவனே எல்லாஞ் செய்கின்றார்; எங்களால் முடியுஞ் செய்கை ஒன்றுமில்லை. நம்முயிர்க்குயிராய் நின்றியற்றுதலன்றி, நம்முடைய மனத்தினுள்ளும் இருந்து நாம் பிழைபடாவண்ணம் காப்பார்; நம்முடைய இரு கண்களினுள்ளும் உளர்; நாம் தம்மையறியாமல் மயங்கும் பொழுதும் எம்மிடத்து வந்தருள் செய்வார்; தாமும் ஓர் தொழிலைச் செய்கின்றவர் போல எம்மோடு ஒருவராக எண்ணப்படுவார்; எள்ளும் எண்ணெயும் போலவும், மணியும் நாதமும் போலவும், பூவும் மணமும் போலவும், இரத்தினமும் ஒளியும் போலவும் உலகமெங்கும் உள்ளும் புறம்புமாய் வியாபித்து நிற்பார். வேதாகம முதலிய மேலாகிய கலைகளையெல்லாம்முன்னுளில் அருளிச் செய்தவர் அந்தச் சிவபெருமானே. அவர் அவைகளை எங்களுக்கு உபதேசிக்க நாம் உணர்ந்தோம். இதனை நீ அந்த நூல்களிற் பார்த்தற்குதி. இவ்வாறிருக்க எல்லாரையும் ஒன்றாக மதித்தாய். நீ மிகவும் பேதையோ!' என்று கூறினர். தக்கன் அதனைக்கேட்டு, "சிவபெருமான் அருளிச் செய்த வேதங்கள் பஞ்சபூதங்களையும் உயிர்களையும் மற்றைத் தேவர்கள் யாரையும் பிரமம் என்று சொல்வதென்னை? இதனுண்மையை யறியாது என்மனம் கவற்சியடைகின்றது. என் பிதாவே விரைந்து அதனைச் சொல்லியருளும்" என்றான். பிரமதேவர்தக்கனை நோக்கி, "மகனே, 'இது எல்லாராலும் அறிய முடியாத தன்மை' என்று கருதி நான் சொல்வதை நன்கு கேட்குதி, அழியாத முதல்வராகிய சிவபெருமானைக் குறித்து வேதங்கள் கூறியவைகள் மாத்திரம் விதிவாதமும் ஒழிந்தன துதிவாதமுமாம். ஆதலால் அச்சிவபெருமானை யொழிந்த மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் வேதங்கள் முதன்மை கூறுதல் முகமனும், ஒரு பொருளைப் புகழவேண்டினால் அதன் நிலைமைக்கு மேலாகவும் புகழலாம். அது உலகத்திலுள்ளோர் பிராமணர்களைப் பிரமாவாகிய யான் என்று சொல்லுதல் போலும்.

(இன்னும் வரும்.)

சைவலகுலேகம்.

சமயம்.

(யாழ்ப்பாணத்துப் பருத்தித்துறை ஸ்ரீமான் ச. சிவபாதசுந்தரம்
பிள்ளையவர்கள் B. A. இயற்றியது.)

சமயம் என்னும் விஷயத்தைப் பற்றிப்பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். எந்த நூலிலே நல்லபோதனைகள் இருக்கின்றனவோ அதுவே மெய்ச்சமய நூலென்றும் அதைச்செய்தவர் மெய்ச்கடவுள் என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் ஔவையார் செய்த ஆத்திசூடியும் கொன்றைவேந்தனும், அறிஸ்ரோற்றில் (Aristotle) செய்த தர்மசாஸ்திரமும், கடவுள் வழிபாடில்லாத சந்தேக வாதிகளாகிய ஹெர்பெர்ட்ஸ்பென்சர் (Herbert Spencer) பெயின் (Bain) என்பவர்கள் செய்த நீதி நூல்களும், கடவுளில்லையென்னும் ரிச்சர்சுவாதியாகிய கூல்ட் (Gould) செய்த ஒழுக்கநூலும் மெய்ச்சமய நூல்களாகிவிடும். அவைகளைச்செய்த ரிச்சர்சுவாதிகளும் மற்றையோரும் கடவுளாக வேண்டும். ஔவையார் சமயம் அறிஸ்ரோற்றில் சமயம் கூல்ட் சமயம் என்று பலபெயர்ச் சமயங்களும் உண்டாய் விடும். இது பேதைமை.

எந்தச் சமயத்தை அனுசரிப்பது சுகமாக இருக்கின்றதோ அதுவே நல்ல சமயமென்று வேறு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் உலக இன்பமே இன்பமென்றும் விரும்பியவெல்லாஞ்செய்யலாமென்றும் சொல்லும் உலகாயதசமயமும், பெரும் பாதகங்களை விதிக்கும் அசுத்தவாமமார்க்கமும், இவை போல் வன பிறவும் மெய்ச்சமயமாகி விடும். இதுவும் பேதைமை.

எந்தச் சமயத்திலே இரட்சிப்புக்குச் சுகமான வழி இருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டதோ அதுவே நல்லசமயமென்று வேறு சிலர் கூறுவர். அப்படியானால், இயேசுவை நம்பினால் இரட்சிப் படையலாம் என்று சொல்லும் கிறிஸ்து சமயமும் இதுபோல் வன பிறவும் மெய்ச்சமயமாகி விடும். காசினகரம் ஆயிரங்குரோசுத்துக்கப்பால் இருக்க அது ஒரு குரோசு தூரத்திலே தான் உள்ளதென்று ஒருவன் சொல்லுவதைக் கேட்டு அதை நம்புவது எவ்வளவு பேதைமை. இது போலவே இப்படியான சமயங்களை மெய்யென்று நம்புவதும் பேதைமை.

எந்தச் சமயத்திலே ஒருவிதமான கிரியைகளேனும் வேறு சாதனைகளேனும் விதிக்கப்படவில்லையோ அதுவே மெய்ச்சமயம் என்று வேறு சிலர் சொல்லுவர். சாப்பிடாமற் பசிதீராமல் போலவும் பயிற்சியில்லாமல் நீந்துதல் முதலிய பழக்கங்கள் வராமல் போலவும், சாதனைகளில்லாமல் நற்பேறு அடைதல் கூடாது. ஆதலால் இவர் கருத்தும் பேதைமையாம்.

எந்தச் சமயத்தவர் தொகையினால் அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அந்தச் சமயமே மெய்ச்சமயமென்று சிலர் சொல்லுவர். அனுசரிக்கிறவர்களது தொகையினாலே சரிபிழை நிச்சயிக்கலாகாது. இந்த உலகத்திலுள்ளோருள் மாமிசஞ்சாப்பிடுகிறவரது தொகை சாப்பிடாதோரது தொகையிலும் அதிகம். ஆயினும் மாமிசஞ்சாப்பிடுவது சரியன்று. உலக இன்பத்தை விரும்புவோர் தொகை மோட்ச இன்பத்தை விரும்புவோர் தொகையிலும் அதிகம். ஆயினும் உலக இன்பத்தை விரும்புதல் சரியன்று. ஆதலால் சனத்தொகையினால் மெய்ச்சமயத்தை நிச்சயிப்பது பேதைமை.

சமயம் எனப்படுவது நம்மைக் கடவுளோடு சேர்க்கத் தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும். பொய்யை மெய்யென்றும் பொய்வழியை மெய்வழியென்றும் பொய்த்துணையை மெய்த்துணையென்றும் பொய்யின்பத்தை மெய்யின்பமென்றும் மயங்குவதினால் கடவுளை அடையமாட்டாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மயக்கங்களை நீக்க வேண்டியது சமயமாதலால் அவைகளை நீக்கத் தக்க அங்கங்கள் அதில் அமைந்திருத்தல் அவசியம். அந்த அங்கங்களாவன முறையே அறிவு, வழி, துணை, பயன் என்பனவாம். இவைகளுக்கு மதம் மார்க்கம் சாதனம் சமயம் *என்றும் பெயர், உலகம் ஆன்மா கடவுளாகிய மூன்று பொருள்களின் உண்மையான இயல்பைக்கூறுவது அறிவு அல்லது மதம். செய்ய வேண்டியவைகளையும், செய்யத்தகாதவைகளையும் கூறுவது வழி என்றும் மார்க்கம் என்றும் தர்மம் என்றும் சொல்லப்படும். மிகுந்த தூரத்திலுள்ள ஒரு நகரத்துக்குப் போகும்வழியை அறிவதினால்

* சமயம் என்ற சொல்லின்பொருள் முடிவு. ச—மயம் எனப்பிரித்து சிவத்தன்மை நிறைதல் எனப்பொருள் கொள்வதும் உண்டு. அறிவு முதலிய நாலங்கங்கள் சேர்ந்த பொருளுக்கும் சமயம் என்று பெயர். இதற்கு மதம் மார்க்கம் என்ற பேர்களும் உண்டு. மதம் = கொள்கை.

மாத்திரம் ஒருவர் அந்த இடத்துக்குப் போக இயலாது. அங்கே ஒருவரைக் கொண்டு போகத்தக்க தோணி சகடம் முதலியவைகள் மிகப்பிரதானமானவை. அதுபோல வழியை (மார்க்கத்தை) அறிவதினால் மாத்திரம் அதை அனுசரித்தல் இயலாது. அந்த வழியிலே நம்மைக்கொண்டு போகும்படியானவர்கள் மிகப்பிரதானமானவை. இவைகள் துணை அல்லது சாதனம் எனப்படும். இவற்றால் பெறப்படும் பொருளாகிய பேரின்பம் பயன் அல்லது சமயம் எனப்படும். ஒரு சதுரத்தின் நாலுபக்கங்களில் ஒன்றாயினும் குறைந்தால் அதுசதுரமாகாதது போல, அறிவு வழி துணை பயன் ஆகிய இவ்வங்கங்களில் ஒன்றாயினும் குறைந்திருப்பது சமயம் எனப்பட மாட்டாது.

அநேக சமயங்களில் மேலே குறிக்கப்பட்ட அங்கங்களெல்லாம் காணப்படவில்லை. உதாரணமாக கிறிஸ்து சமயத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பேனும் உலகத்தினியல்பேனும் சொல்லப்படவில்லை. அம்மார்க்கத்திற் கொலை புராலுண்ணல் மதுபானம் விலக்கப்படவில்லை. சாதனங்களொன்றுமில்லை. புத்தசமயத்திலே கடவுளின் இயல்பும் ஆன்மாவின் இயல்புஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் இவைகளும் இவைபோல்வனவும் சமயங்களாகமாட்டா. வேறு சிலவற்றில் அங்கங்கள் நான்கும் அமைந்திருந்தாலும் அவைகள் தவறையிருக்கின்றன. உதாரணமாக, உலகாயத் சமயத்தின்படி உலகமொன்றே மெய்ப்பொருளென்பது மதம்; உலக இன்பங்களைத் தரக்கூடிய எந்தப்பாதகமுஞ் செய்யலாமென்பது மார்க்கம்; ஆசை முதலியவை சாதனங்கள்; உணவும் பெண்ணின்பமுமே பேரின்பம் அல்லது பயன். இந்தச்சமயத்திலுள்ள நாலு அங்கங்களும் மிகத்தவறானவைகள். ஆதலால் உலகாயத் முதலியன தவறான அங்கங்களுடைமையால் சமயங்களல்ல.

எல்லாச்சமயங்களையும் ஆராயுந்திறமை அரிதாதலால், பேரறிவுடையராகிய தாயுமானசுவாமிகள் சைவசமயமே சமயமென்றும் மற்றவைகள் சமயங்களல்ல வென்றும் சொல்லியருளியதைக் காட்டுவாம்:—

“சைவசமயமே சமயம் சமயாதிதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மென்றுள் வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலும் சமயநெறிபுகுதவேண்டாம் முத்திதரும்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேவாரும்செகத்தீரே”

பிறசமயங்களைப்பற்றி அநேகபிழையான எண்ணங்கள் சிலருக்குண்டு. “யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகியாங்கே, மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்” என்னும் சிவஞானசித்திப்பாட்டைப் பிழையாக விளக்கி, எந்தச்சமயத்தை அனுசரித்தாலும் சரிதான் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப்பாட்டுச் சைவசமய நூலிலுள்ள தானபடியால், பிரமா விஷ்ணு முதலானவர்களே இதிலே தெய்வமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள். யேகோவா, யேசு, முகமது முதலியோர் தெய்வங்களல்லாதலால் அவர்களைக் கும்பிட்டாற் சிவபெருமான் பலன்கொடுத்தருளுவாரென்று இந்தப் பாட்டுச்சொல்லவில்லை. எல்லா உயிர்களுக்கும், அவரவர் கர்மத்துக்குத் தக்கனவாக, சிவபெருமான் அருள் செய்வாரென்பதே இதன் கருத்து. அன்றியும் பிறசமயத்தவரெவருக்கும் பேரருளில்லை என்பதை இந்தப்பாட்டுக்கு மூன்றாவது பாட்டில் “அரன்றன் பாதம் மறந்து செய்யறங்களைல்லாம் வீண் செயல்” என்பதினாலும் “இருமுச்சமயத்தொருபேய்த்தேர்.*” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடியருளியதாலும் அறிக.

எல்லாச்சமயங்களையும் கடவுளே உண்டாக்கினு ரென்பதும் ஆதலால் எல்லாச்சமயமுஞ் சரிதான் என்பதும் பிழையான எண்ணம். கிறிஸ்து சமயத்தைப்பவ்வென்பவர் ஒருவர் தம்முடைய அறிவுக்கெட்டியபடி உண்டாக்கினார். முகமது சமயத்தை முகமது என்பவர் தம்முடைய அறிவுக்கேற்றப்படியுண்டாக்கினார். இப்படியே சைவசமயமல்லாத சமயங்களெல்லாவற்றையும் மனிதரே தங்கள் தங்கள் அறிவுக்கேற்றப்படி செய்தார்கள். இவைகளைக் கடவுள் செய்யவில்லை. “அவனையின்றியோரனுவு மசையாது” என்ற படி கடவுளே எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாதலால் சமயங்களுக்கும் அவரே மூலகாரணர் என்று சொல்லுவதுண்டு. அவைகளை உண்டாக்கினவர் அவரல்லர். ஆதலால் அவைகளெல்லாம் சரியானவைகளென்று சொல்லுவது தவறு.

[நெருப்புப் பெட்டியைச்செய்கிறவன் ஒருவன் நற்குணமுள்ளவனுயினும், வேறொருவன் அவனிடத்திலே ஒரு நெருப்புப்பெட்டியை வாங்கி ஒரு வீட்டிற்கு நெருப்புவைத்தால் அந்தச்செயல் குற்றமானதுதானே. நெருப்புப்பெட்டியைச் செய்தவன் நல்லவனென்றதினால் வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தல் நற்செயலாகுமா? நற்செயலாகாது. அதுபோல

* பேய்த்தேர் = தண்ணீர்போலத்தோன்றுங்கானல்.

மெய்க்கடவுள்கொடுத்த அறிவைக்கொண்டு ஒருவன் பொய்ச் சமயத்தைச் செய்தானாயின் அது மெய்ச்சமயமாகுமா? மெய்ச்சமயமாகாது.]

ஆறுகளெல்லாம் கடலையடைவதுபோலச் சமயங்களெல்லாம் கடவுளையடையும் என்னும் வாக்கைப்பிழையாக விளங்கி அநேகர் மயங்குகின்றார்கள். இதன்கருத்து என்னவென்றால், சிற்றாறுகள் கிளையாறுகளில் விழ, கிளையாறுகள் பெரிய ஆற்றில்விழுந்து எல்லாம் கடலை அடைதல்போல, உலகாயதம் பௌத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களிலுள்ளோர் வைரவம் பாசுபதம் முதலிய அகச் சமயங்களுக்கு வந்து அவைகளிலிருந்து சுத்த சைவத்திற்கு வந்து பேரின்பத்தைப் பெறுவரென்பதாம். “புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம்புக்கும்.....சைவத்திறத்தடைவர்” என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுதலாலும், பிறசமயங்களிலே மதம் மார்க்கம் முதலிய அங்கக்குறைவுகளுந் தவறுகளுமிருத்தலாலும், “பொய் வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டாம்” என்று தாயுமான சுவாமிகள் பாடியருளியதாலும், “அறுவகைச் சமயத்தறுவகையோர்க்கும் வீடு பேராய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி கிடம்புரையும்” என்னுந் திருவாசகத்தாலும் இதுவே மெய்க்கருத்தென்பதை அறிக. (கிடம் = புழு)

புறச்சமயங்களை யனுசரிக்கிற சிலர் சாதாரண நற்குணமுள்ள வராயிருத்தலால் அந்தச்சமயங்கள் மெய்ச்சமயமாயிருத்தல் வேண்டுமென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இது பொய்ச்சொல்லுதலை அனுசரிக்கிற சிலர் பெலசாலியாயிருத்தலால் பொய்ச்சொல்லுதல் சரீர பெலத்துக்குக் காரணமென்று சொல்லுவதைப்போலிருக்கிறது. அன்றியும் சந்தேக வாதிகளாகிய ஹெப்பர்ட் ஸ்பென்சர் (Herbert Spencer) நிரிச்சுரவாதியாகிய ப்ரூட்லோ (Bradlaugh) முதலானோரனைவர் சாதாரண நற்குணமுடையராயிருந்தமையால் சந்தேக வாதமும் நிரிச்சுர வாதமும் மெய்ச்சமயமாகுமா?

இப்படிப்பட்ட பிழையான எண்ணங்கள் வேறும் உண்டு. சமயங்களிலுள்ள கொள்கைகளும் மார்க்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுமாறாக இருத்தலால் எல்லாச் சமயமும் மெய்ச்சமயமாக மாட்டா, தீர்க்காலோசனை செய்து பார்க்கச் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்பது பெறப்படும்.

சென்வனச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்.

ரூ. அ. ப

“சைவம்” என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை (1915ஆம் முதல் 1919ஆம் வரையில் வெளிவந்தவை.)			
காலிகோ கட்டடம் செய்தது	விலை	5	0 0
ஒவ்வொரு வருடப் பத்திரிகை		1	8 0
“சைவம்” நிகழும் வருடப் பத்திரிகை வருடச்சந்தா		1	8 0
ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை		0	1 0
ஞானானந்த சம்பாஷணை		0	0 6
ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்		0	0 6
விவாகவிதியும் கலியுக தருமமும்		0	0 6
சைவ சமயிகளின் கடமை		0	1 0
சைவ சிராத்த விளக்கமும் தத்துவார்த்தமும்		0	1 0
கோபர் பிரசாத உரை		0	1 6
சிவநின்மாலிய மான்மியம்		0	0 6
திருமுறைப் பெருமை		0	4 0

வி. பி. தபால் செலவு பிராத்தியேகம்.

தேள் கடிக்குச் சிகிச்சை.

1. படிகாரத்தைத் தூள் செய்து இரண்டொரு சிட்டிகைத் தூளை $\frac{1}{2}$ ஆழாக்குக் குளிரந்த சலத்திலிட்டுக் கலக்கிக்குடித்தால் பல சமயங்களில் குணமாவதைக் கண்டோம்.

2. நவாசாரத்தைத் தூள்செய்து கல்கண்ணம்போடு சேர்த்து மோந்தாலும் குணமாகும்.

3. பர்மாங்கனேட் ஆப் பொடாஷ் (Permanganate of Potash), டார்ட்டாரிக் ஆஸிட் (Tartaric Acid) இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசிப் பிரமாணம் எடுத்து கொட்டினவிடத்தில் வைத்து ஒரு துளி நீர்விட்டால் உடனே பொங்கி குணம் செய்யும். இதை அதிகமாக உபயோகித்தால் சிறிது இரணம் உண்டாகும். தேள் மருந்து வியாபாரிகள் சிலர் விற்பதும் இவையே. இவை இரண்டும் எல்லா இங்கிலீஷ் மருந்துக் கடைகளில் இரண்டனுவுக்கும் கிடைக்கும்.

சிவமயம்.

வட திருமுல்லையாயில் வசந்த மகோற்சவம்.

இது துன்மதிஸ்ர வைகாசிமீ 9உ (1921ஸ்ர மேமீ 22உ) ஆதிவாரம், சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரால் நடத்தப்படும். அக்காலத்தில் மஹரியாச பூர்வமாக ஏகாதச ருத்ராபி ஷேகம், தமிழ் வேதபாராயணம், சைவப் பிரசங்கம், மாகேசுர பூசை முதலியன மிகச் சிறப்பாக நடத்தப்படும்.

பித்தவாயு லேக்கியம்

நெய் முதலிய பொருள்களின் விலையேற்றத்தையும் இதைச் சித்தப்படுத்துவதனால் நேரிடும் அதிக பிரயாசையையும் நோக்கி இடையில் சிலகாலமாக இந்த லேக்கிய விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இதனையுண்டு குணமடையப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்வதனால் இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை உபயோகித்து வருபவர்களுக்குப் பித்தவாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட நோய்களும் அணுகா. ஜீரணசக்தி உண்டாம். சரீர புஷ்டியும் பலமும் உண்டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். வாய்க்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம் கட்டாயமல்ல. இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக நேரிடாது. 40 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2. வி. பி. தபாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.